

Josh Groban in Concert

JOSH GROBAN

Samantha Gleisten pro Great Performance Online, říjen 2002

http://www.pbs.org/wnet/gperf/dialogue/dialogue_jgroban1.html

Great Performance: *Jak se tento televizní speciál, Josh Groban In Concert, dostal na PBS?*

Josh Groban: Před tím, než jsme začali s natáčením CD a ještě dříve v minulosti, když jsem byl ještě na škole, jsem vždy snil o dni, kdy bych udělal show na PBS, protože jsem vyrůstal sledováním skvělých představení na PBS a byl jsem jimi inspirován. Všechny show z Great Performance – „Neděle v parku s Georgem“ byl první muzikál, který jsem viděl, a bylo to v televizi a bylo to právě na PBS s Mandy Patinkinem a Bernadettou Peters, a pak „Sweeney Todd“ s Georgem Hearnem a Angelou Lansbury. To mne uvedlo do zcela nového světa, kterého jsem chtěl být součástí. Takže když jsme natáčeli CD a to pak bylo hotové, zkoušeli jsme vybudovat základnu fanoušků, a časem jsem věděl – alespoň jsem v to doufal – že bych mohl udělat koncert pro televizi jako bod v mé kariéře. A doufal jsem, že by to mohlo být na PBS. Ale nečekal jsem, že to bude v jednadvaceti. Bylo to něco, o čem jsem si vždy tak nějak myslel, že bych to mohl udělat, takže celý proces byla pak zábava, protože sen se stával skutečností.

GP: *Můžeš mi trochu popsat přípravu PBS speciálu? Od nápadu až ke skutečnému nahrávání?*

JG: Nikdy předtím jsem televizní speciál nedělal. Postavil jsem si okolo sebe tým pro tvorbu alba, ale nikdy jsem nemusel pracovat s týmem, který by měl tolik nápadů nejenom pro nahrávání hudby na toto album. V podstatě jsme nahrávali album, ale vyřizovali jsme i produkci, kamery, obecenstvo a jeviště. Natáčení televizního speciálu bylo extrémně obtížné, protože tady byl rozpočet, časový limit a tlak, abychom udělali všechno správně. Nemusím zmiňovat tlak na mne, že mám v rukou něco, co budu moct vidět po zbytek svého života a ujistit se, že je to něco, na co budu moct být hrdý. Plánovací období trvalo mnoho, mnoho měsíců, kvůli tomu, že jsem chtěl mít show se všemi možnými hudebními nástroji a všechno udělat tak, aby to bylo unikátní, a já na jevišti vystupoval způsobem, aby to byla show. Chtěl jsem tam strojenost, ale zase ne moc. Ale na druhou stranu nejsem ten typ účinkujícího, který by stál s orchestrem za zády celou show.

Bylo to skvělé. Měl jsem skvělý, skvělý tým okolo sebe, spolu s mým managerem Brianem Avnetem a jevištním režisérem R. Ezralowem, kteří také vytvářeli show se mnou, a s osvětlením Simona Milse. Tolik úžasných lidí na jedné palubě a my všichni si sedli ke stolu a říkali: „A co tohle?“ „Ó ano, to by bylo skvělé.“ „A tohle?“ „To bude úžasné!“ Bylo to jako hovory nad hrnkem kafe dlouho do noci... pak začala ta těžká část. To, na co nejsem zvyklý. Jednání o rozpočtu, překonávání překážek a dovést to všechno do konce. Skončilo to mnohem lépe, než jsem si vůbec představoval.

GP: *Zmiňuješ Sweeneyho Todda, nebylo to představení, které jsi vždycky chtěl dělat? Byl jsi v jeho inscenaci, uváděné na Interlochen Center for Arts, že?*

JG: To je pravda. Interlochen je jeden z nejlepších uměleckých kempů a byla to pro mě ta největší zkušenost. Všechno to začalo krátce poté, co jsem viděl televizní speciál Sweeney Todd. Dostal jsem zprávu, že konkrétní umělecký kemp, který jsem objevil, uvádí právě Sweeneyho Todda. Řekl jsem si: „Ó můj Bože, chtěl bych být Sweeney, to je ono. Chci být Sweeney.“ Bylo mi patnáct a část mě věděla, že není šance, abych zvládl tuhle roli nebo dokonce abych tu roli dostal, protože hlavní role dostávají ti starší. Ale prošel jsem konkurzem a dostal roli Zametače koštětem číslo 3, nebo tak něco, ve sboru. Učil jsem se hned od začátku a byla to pro mě cenná lekce milovat show a dát do ní všechnu svou energii, a je jedno jestli jsi zametač nebo Sweeney Todd. Byl jsem na jevišti pět minut a zbytek představení jsem seděl u kulis a poslouchal představení a užíval si to. Miloval jsem divadlo už od ranného věku. Další rok jsem se

tam vrátil a dostal větší roli...a potřeboval jsem zapracovat, abych postoupil o žebříček výš, vzít si hlasová cvičení a lekce herectví a mít jakýkoli trénink, abych byl ten nejlepší účinkující, co dokážu.

GP: *Máš snahu udělat další hudební představení?*

JG: Ano, samozřejmě, někdy v mé kariéře. Byl jsem mladý pro inscenace ve škole a jsem nyní mladý pro profesionální díla. Chci být trochu starší a nechat svůj hlas vyžrát. Dát si trochu čas před konkurzem na Broadwayi nebo dokonce do opery, to je ještě dlouhá cesta. Uvidíme, ale teď dělám přesně to, co chci dělat.

GP: *Žádná myšlenka na návrat na Carnegie Mellon?*

JG: Upřímně, myšlenky na návrat, a zejména na Carnegie Mellon, nejsou realistické kvůli jejímu umístění. Je to skvělá škola, ale Pittsburg není bohužel místo, kde bych v téhle době mohl být. Moje třída právě nyní dokončuje studia a byl by i průsvih vracet se tam bez přátel. Takže, kdybych a když se vrátím do školy, tak to bude někde v L.A. nebo v New Yorku.

GP: *Jaké to je, být nazýván „záračný chlapecký hlas“ v New York Times v 21 letech?*

JG: Uf, z toho novinového článku mi skoro bouchla hlava. Byl to tak pěkný článek a ty komentáře od Barbary Cook a dalších skvělých lidí z New Yorku. Znamená to pro mě hodně a byl jsem velmi, velmi polichocen.

GP: *Máš nějaké plány, že bys vyjel na turné?*

JG: Pravděpodobně teď udělám velké turné v březnu. Připravujeme 15 – 20 zastávek, takže to vypadá opravdu dobře. Máme zamluvená skvělá divadla. Je to úžasné. Myslím, ale nejsem si tím jist, že by lístky měly jít do prodeje na sv. Valentýna.

GP: *Jsem si jistá, že se tohle tvým fanouškům bude líbit.*

JG: Ano, očekáváme, že by koncerty mohly být rychle vyprodány. Zdá se, že to bude vzrušující, protože tam budu moct předvést to, co jsem udělal pro PBS speciál, ale budu to moct dělat před stále novým a novým publikem. A to je přepych udělat to takhle naživo. Nebude to nahrávané a tak mohu trochu více odpočívat.

GP: *Tvoji fanoušci jsou skvělí, loajální a oddaní. Jak tohle ovlivňuje tvoji práci?*

JG: Je to podstatné. Postavit základnu fanoušků jako je tahle, kdy se stanou součástí tvého týmu. Jejich názory jsou velmi dobré, protože mě začínají znát takového, jaký jsem. Stali se opravdovými fanoušky. Je velmi důležité zachytit je na háček a udržet je šťastné a zůstat s nimi v kontaktu. Zkousím uveřejňovat na internetových stránkách, co se právě děje. A pak jim samozřejmě nabízíme i nějaké „bonbonky.“ Nabídlí jsme jim v předstihu lístky pro PBS speciál, teď jim všem dáme zdarma vánoční píseň. Jsou opravdu úžasní. Jejich telefony zvonily v televizi, psali dopisy, psali dopisy i přímo mně, setkání a pozdravy, s kterými přišli, jméno, které si sami dali (Grobanites), to všechno je až neuvěřitelné. Je to opravdu lichotivé a skvělé cítit takové teplo z tolika různých míst a lidí.

GP: *Myslím, že tvůj vztah, posílání vzkazů na web a opravdová komunikace s fanoušky přispívá k jejich loajalitě.*

JG: Doufám v to. Myslím, že každý umělec chápe, jak jsou fanoušci důležití, a hlavně pro někoho jako já, kdo se neobjevuje na MTV ani v rádiích. Lidé, kteří byli první, těch čtyři nebo pět tisíc lidí z internetových stránek, jsou jediní, kteří v to uvěřili od začátku a se mnou a s mým týmem pomáhali, aby se to uskutečnilo. Jsou velmi důležití.

GP: *Jak bys popsal svůj vztah s Davidem Fosterem?*

JG: David Foster je opravdový „kaprál“, pro mě je to otec, co se týče nahrávání. On mě objevil... Hledal zpěváka pro inauguraci Graye Davise, -je zábavné, že byl právě zvolen znovu-, který měl inaugurační koncert před čtyřmi roky. Předpokládalo se, že přijede Michael Crawford a zazpívá „All I Ask Of You“ z Fantoma opery, ale nemohl, protože měl nějaké zkoušky, na kterých musel být. David Foster zavolal mému hlasovému učiteli Sethu Riggsovi a řekl: „Pošli mi nějaké nahrávky lidí, co teď máš, právě teď někoho potřebujeme.“ A ten si poslechl nějaké ty nahrávky a pak mi řekl: „Jdi a nahraj něco, někomu to pošlu.“ Tak jsem začal, jednu udělal a poslal mu to. On mi zavolal a řekl: „Ahoj, David Foster.“ -já neměl

představu, kdo David Foster je- „Ano, chci, abys přijel do Arco Areny v Sacramentu a zazpíval pro nového guvernéra.“ Myslel jsem si „Wow, to je úžasný.“ A pro mě to byl opravdu zlom. Bylo tam 20 000 lidí a bylo to poprvé, co jsem zpíval takhle profesionálně a dostal skvělou reakci. Pak o dva týdny později tady byla stejná situace (na zkoušky Grammy Awards). „Andrea Bocelli nemůže a Celine Dion je tady. Nevadilo by ti naučit se The Prayer a přijet to s Celine zazpívat?“ Bylo mi 17. Bylo opravdu těžší říct ano, protože jsem si opravdu nemyslel, že bych to mohl zvládnout. Andrea Bocelli je tenor a já byl sedmnáctiletý baryton. Ale šel jsem a udělal to a David Foster byl chlapík, který řekl: „Podívej, ty mě nezklameš. Přijed' a udělej to právě teď.“ A já potřeboval tenhle š'ouchanec. Ten den změnil můj život.

GP: *Kdo další měl vliv na tvůj život? Hudebníci, skladatelé?*

JG: Počet andělů, kteří sestoupili z výšin, aby mi vypomohli, když říkali „můžeš udělat tohle a my ti pomůžeme“, byl neuvěřitelný. David byl jedním z nich. Walter Afanasieff, velký producent a skladatel oceněný cenou Grammy, byl další. Jak David, tak Walter milují aranžmá klasické hudby a orchestru a pro ně to je výzva, ale také šance roztáhnout o trochu víc ruce a zkusit něco nového. Každý v tomhle oboru, do jisté míry, je omezen pravidly. Když se posadí k piánu, všeobecně vzato, mají objednávky pro další chytlavé melodie, které budou uvedeny v rádiích, a prodá se milion nahrávek. Takže když projekt začíná, zkouším najít píseň a hledám lidi, s kterými bych to všechno udělal. Dívají se na to jako na takové osvěžení, jen si tak sednout a hrát něco, co by chtěli hrát zase a zase – ne protože to má melodii, kterou ještě nikdo nevymyslel. Společně napsali krásnou hudbu. První píseň, kterou jsem nahrál, byla „Gira con me“. Když jsem ji uslyšel, řekl jsem: „Wow, to je opravdu skvělé.“ Od těchto skladatelů jsem se naučil opravdu hodně. David a Walter. S Johnem Williamsem jsem pracoval na soundtracku For Always k filmu A.I. Umělá inteligence. Bylo to pro mne silně vzrušující a pocta. Ennio Morricone napsal na album dvě písně. Tak jsem se naučil velkou část. Seděl jsem, sledoval a hodně se učil. Taky miluju psaní, takže doufám, že na příštím albu budu v tomhle směru spolupracovat.

GP: *Ó, opravdu?*

JG: Určitě. Píšu celý svůj život, ale když na tvém albu spolupracují takoví lidé... kdyby mi bývali řekli „my opravdu nevíme, co dělat“, pravděpodobně bych si sednul a udělal pár věcí. Ale člověče, tolik krásné hudby, kterou jsem dostal pro tohle album. Byl jsem tak poctěn, že jsem jen seděl a učil se.

GP: *Kdy myslíš, že by mohlo vyjít tvoje nové album?*

JG: Nové album, doufejme, bude v listopadu 2003.

GP: *Když zmiňuješ pravidla, myslím, že to je velmi zajímavé, protože se zdá, že ty jsi mimo jakákoliv pravidla. Víš, že jsi mluvil o tom, že lidé nevědí, kam mají tvoje album zařadit.*

JG: Ano, je to velmi obtížné a jsem blažený a šťastný mít takový úspěch s albem, které se stalo v Americe dvouplatinové a po světě se ho prodalo skoro 3 mil. kusů. Bylo to neuvěřitelné, a stále je. Je mnoho lidí, kteří nevědí, kam přesně to album zařadit, nebo se ho bojí i koupit, protože neodpovídá nějakému vzorci. To mi tak nějak otevřelo oči k faktu, že jsou tady rizika, když zkoušíš zlomit nějakou formu, i když jenom trochu. A proto je tolik lidí tlačeno, aby to nedělali. Z toho důvodu sláva lidem, jakou jsou David a Walter, za rozhodnutí vzít to riziko a dát do toho tolik svého úsilí a peněz, protože do jisté míry, kdykoliv se rozhodneš vybočit z určitého vzorce, pop, pop rock – a neberte mě špatně, já miluji tenhle druh hudby a je to ten druh hudby, který teď právě hýbe světem, -když nechceš tohle dělat, budeš prostě trochu diskriminován. Tohle je teď moje práce po zbytek mého života, myslím, vyhrát nad těmi lidmi, kteří se toho bojí a nejsou ochotní dát tomu šanci.

GP: *Co posloucháš v těchto dnech?*

JG: Co poslouchám? Miluji world music. Poslouchám hodně muzikantů. Poslouchám Petera Gabriela. Právě jsem objevil jednoho umělce, kterému vyšlo nové CD, jmenuje se Youssou N'Dour. Je úžasný. Je to africký zpěvák. Poslouchám Coldplay, Radiohead, Björk, Depeche Mode.

GP: *Kdo je to ten africký zpěvák?*

JG: Youssou N'Dour je největší pop star v Africe, má neuvěřitelně nádherný hlas. To je právě to pravé, že jsem mohl minulý rok cestovat po světě a jedna z nejlepších věcí, co jsem dělal, bylo, že jsem mohl zajít do obchodu kdekoliv po světě a říct: „Kdo je tady váš největší umělec?“ A pak poslouchat, jaké rozdíly jsou

mezi kulturami a co je velké tam v porovnání s tím, co je velké u nás. A doufejme, najít nějakého umělce pro spolupráci na novém CD.

GP: *To je skvělý nápad. Takže Youssou N'Dour je ten, jehož CD máš teď v přehrávači?*

JG: Momentálně ano, mám ho v autě.

GP: *Měl jsi možnost spolupracovat s tolika úžasnými umělci. Je ještě někdo, s kým by sis chtěl zazpívat?*

JG: Teď se velmi těším na zpívání s jednou zpěvačkou v Oslo v Norsku. Budu zpívat na koncertě v Oslo při předávání Nobelových cen míru a bude to duet „The Prayer“ s enormně populární skandinávskou zpěvačkou, která právě vyrazila do Ameriky a její jméno je Sissel. Ještě jsem se s ní nepotkal, ale jsem už nějakou dobu její fanoušek a opravdu se na to těším, že si s ní zazpívám. Víím, že se těšíme oba dva vzájemně, že si spolu zazpíváme. Bude to pro mě úžasné. Miluju Oslo a Norsko. Celá rodina z matčiny strany je z Norska a vždy se cítím velmi dobře, když tam jedu. Bude to pro mě silně vzrušující.

Další lidé, s kterými bych rád pracoval, těžko říci, protože mám... lidi, s kterými zpívat duet je jenom v mých představách, bylo by pro nás velmi těžké spolupracovat. Mohl bych říci, rád bych zpíval s Björk. Ale upřímně, co bychom mohli spolu zpívat? Myslím, že by to byla výzva, ačkoliv by to mohlo být skvělé. Někdy ty nejlepší spolupráce jsou jedinečné tím, že by je nikdo nečekal. Jistě, na tomto albu jsem nespolečně pracoval s lidmi, se kterými bych posedával a snil o spolupráci po celý můj život. Byli to lidé, kteří přišli díky osudu a byla to opravdu, opravdu skvělá práce. Doufám, že zůstane takový uvolňující pocit i u příštího alba a cokoli přijde, přijde a pak uvidíme, co se stane.

GP: *Musím ti říct, že od té doby, co jsem viděla PBS speciál, nejsem schopná dostat „Sorry Seems To Be The Hardest Word“ z hlavy, i přesto, že jsi zazpíval jenom úryvek. Myslíš, že budeš mít na albu písničky, jako je tahle?*

JG: Vidím to kladně. Tohle debutové album pro to má rozpoložení, styl a cítění. Je to podobné od začátku až do konce. Je to všechno, do čeho jsem se chtěl umělecky pustit? Určitě ne. Je to jenom malá část, je to hudební styl. Nechci se od něho vzdálit příliš daleko, ale ve mně je toho tolik, co bych rád dostal ven a určitě jsou tady různé typy songů, které bych rád zkusil zpívat. A já doufám, že to udělám.

Ano, ten úryvek bylo zábavné udělat. Bylo „cool“ udělat to pro Davida. Asi to vypadalo připraveně, ale přísahám, neměl jsem vůbec žádný nápad, když řekl: „Pojď a zahraj něco na piano.“ Myslím, že jsem řekl pár lidem: „Jestli mě požádá, abych zahrál na piáno, tak vůbec nevím co!“ Bylo to úplně mimo plán, a když mi řekl, abych to předvedl před všemi těmi lidmi, bylo to jako: „Uf, tak jdi a udělej to.“ Kousni se do jazyka a jdi. A tahle píseň bylo to první, co mne napadlo.

GP: *Vypadalo to velmi přirozeně. Zmiňoval jsi hudební divadlo, máš v plánu pokračovat v hraní?*

JG: Momentálně ano. Jsem rád, že ses u toho zastavila. Právě si prohlížím několik textů. Když jsem dělal Ally McBeal, bylo to pro mne tak inspirující a zábavné, protože jako zpěvák si hraní opravdu užívám. Musíš najít něco v sobě pro každou píseň, co zpíváš, a pak to vyjádřit divákům a to samé je, když pracuješ s mluveným slovem, jenom ta slova nezpíváš. Vždy jsem měl zálibu v hraní. Miluji to. Rád bych hrál více, jedno jestli to budou hry, televize nebo film. Uvidíme. Teď pro to není zrovna čas, ale v budoucnosti myslím, doufejme, určitě.

GP: *Zmínil jsi ve speciálu, že hraješ na bubny, piáno a samozřejmě zpíváš. Někaký další hudební nástroj?*

JG: Kvůli hraní na hudební nástroje se hodně zajímám o světové nástroje, ačkoliv nejsem dobrý v žádném z nich. Zkousím se naučit hrát na píšťalu, která byla jedním z nejdůležitějších nástrojů ve speciálu. Jsem velký fanda tohoto nástroje a miluju další irské nástroje, malá irská píšťalka a další takové. Ale piáno a bubny jsou ty hlavní nástroje, na které opravdu hraju.

GP: *Dobře, od teďka za pět let, ve věku něžných 26, kde budeš?*

JG: Ó, bude mi 26 let. Bože, stárnu.

GP: *Anticky.*

JG: Jo, za pět let - stalo se toho tolik v posledních pěti měsících, natož v příštích pěti letech. Každý den mám telefonáty, které mě šokují. Je to jako: „Počkej chvílku, dělám zrovna tohle!“

Za pět let...dobře, mohl bych dosáhnout vrcholu a pak spadnout pěkně dolů na zem za pět let. Kdo ví, co se stane za pět let? Doufám, že to, co se stalo v uplynulých měsících, bude pomalu a stabilně stoupat výš a doufám, že v příštích pěti letech, nebudu muset dělat to, co bych nechtěl. Doufám, že budu mít prostor pro další růst a další učení a nebudu moc odpočívat. A doufám, že budu moct vyškrtnout pár věcí ze svého seznamu věcí, které mám udělat – psát hudbu, trochu více hrát, a za pět let bych měl rád vydaná alespoň tři další alba. Takže uvidíme. Pár turné. A kdo ví, svatba, pár dětí, vnoučat?